

Третьою схемою управління інвестиційним портфелем також передбачений поділ портфеля на дві частини: спекулятивну і консервативну. Однак, на відміну від другої схеми, тут уже встановлюється не фіксована частка, а задається деяка пропорція, при досягненні якої здійснюються операції з відновлення початкового співвідношення між спекулятивними і консервативними частинами портфеля. Важливо відзначити, що пропорція фіксується у визначеному співвідношенні і тому дану схему іноді називають «схема фіксованої пропорції».

Четверта схема називається «схемою пропорцій, що плавають». За цією схемою інвестор встановлює взаємозалежні співвідношення для регулювання вартості спекулятивної і консервативної частини. Дана схема вимагає проведення ґрунтовного аналізу циклічних коливань курсів. Управління інвестиційним портфелем із використанням цієї схеми полягає у встановленні пропорцій, що плавають.

Перераховані вище моделі управління інвестиційним портфелем використовують операції як з акціями, так і з облігаціями, однак не завжди інвестор бажає формувати свій портфель з акцій. Це пов'язано з ризиком одержання нижчої фактичної прибутковості, в порівнянні з розрахунковою. З метою захисту від ризику й одержання стабільного доходу, а також з погляду ліквідності цінних паперів, інвестор може сформувати свій інвестиційний портфель з державних облігацій.

Завдання керівника, що відповідає за інвестиційну політику, полягає у здійсненні повного аналізу вартості ресурсів, а також виробленні механізмів оптимізації розміщення тимчасово вільних засобів для одержання максимального доходу при мінімальному зниженні ліквідності. Правильна організація управління засобами є однією з важливих складових частин процесу оптимізації як внутрішньої структури, так і діяльності підприємства загалом, особливо на тлі глобальної фінансової кризи в країні, що і обумовило необхідність розгляду цієї теми.

Використані джерела

1. Пересада А.А. Управління інвестиційним процесом. К.: Лібра, 2017. 472 с.
2. Музиченко А.С. Інвестиційна діяльність в Україні: навч. посібник. К.: Кондор, 2018. 406 с.

Василь Шевчук, Юрій Шевчук
західноукраїнський національний університет
(науковий керівник: професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Качан Є. П.)

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ СУСПІЛЬСТВА І ЇЇ ВПЛИВ НА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

В умовах глобалізації забезпечення національної економіки компетентними кадрами буде здійснюватись в умовах масштабної цифровізації підготовки кадрів починаючи з професійної орієнтації школярів, пошуку здібних абітурієнтів, цифровізації галузевих освітніх стандартів, навчальних планів і програм використання зарубіжного досвіду цифровізації навчального процесу.

Для підвищення ефективності управління персоналом сьогодні назвичайно важливим є використання інноваційних методів його формування. Для цього необхідно здійснити цифровізацію інформації про трудовий потенціал держави, регіонів, міст та об'єднаних територіальних громад, яка сьогодні є не завжди достовірною, що пояснюється значними обсягами не облікованої внутрішньої і зовнішньої міграції.

У зв'язку з тим, що перепис населення в Україні вже не проводився більше 20 років, певну інформацію отримано від органів державної служби статистики, звітів про обстеження домогосподарств, звітів органів місцевого самоврядування. Тому масова цифровізація суспільних процесів, особливо демографічних і міграційних дасть можливість отримувати об'єктивні дані про динаміку чисельності та структуру економічно активного населення особливо про його просторовий розподіл. Такі дані є надзвичайно важливими для вироблення стратегій розвитку об'єднаних територіальних громад, окремих організацій і підприємств в контексті їх оптимального забезпечення персоналом.

В умовах погіршення демографічної ситуації, кризових явищ в економіці звужуються можливості розширеного відтворення робочої сили. Все менше випускників середньої школи стають студентами вишів, профтехучилищ. Багато молодих людей прагнуть отримати освіту в зарубіжних навчальних закладах і намагаються там працевлаштуватися.

Незважаючи на те, що в Україні є близько 1,5 млн. осіб безробітних багато організацій і підприємств звітують про наявність вакантних робочих місць тобто вже сьогодні спостерігається локальний дефіцит кваліфікованих кадрів. Актуальною є цифровізація якісного і кількісного складу безробітних, а також реальна цифровізація економічно неактивного населення. Цифровізація трудового потенціалу країни, регіону в умовах наростання дефіциту професіоналів, фахівців, кваліфікованих робітників дасть можливість органам державної влади і місцевого самоврядування своєчасно реагувати на трудонадлишкову чи трудодефіцитну ситуацію в регіоні чи на підприємстві. Володіючи

детальною інформацією, щодо пропозиції і попиту на ринку праці можна оперативно маневрувати ресурсами живої праці та особливо кваліфікованою робочою силою.

Важливим напрямом цифровізації персоналу є його класифікація за компетенціями і за рівнем компетентності. Такий напрям цифровізації вимагає вироблення відповідних програм і алгоритмів, їх впровадження, оцінки їх ефективності. Така цифрова інформація мала б допомогти визначити рівень конкурентно спроможності персоналу конкретної організації чи підприємства.

Цифрові дані що характеризують рівень компетентності кожного працівника мали б служити інформацією для адміністрації щодо формування кадрового резерву на керівні посади. Цифровізація компетенцій кожного працівника підприємства дозволить оперативно характеризувати рівень конкурентоспроможності не тільки персоналу, але всієї організації чи підприємства.

Підсумовуючи вище сказане необхідно відзначити, що першочерговим завданням в процесі цифрової трансформації суспільства є досягнення цифрової грамотності населення, оскільки дослідження проведені в Україні свідчать, що 53% мешканців мають цифрові навички нижче базового рівня, а цифрову грамотність населення ЄС визнає однією з 8 ключових компетенцій для повноцінної життєдіяльності.

Використанні джерела

1. Руденко М. В. Цифровізація економіки: нові можливості та перспективи. *Економіка та держава*. 2018. № 11. С. 61–65.
2. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації : Розпорядження КМУ від 17 січня 2018 р. № 67-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>.
3. Коляденко С.В. Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні і у світі. *Економіка. Фінанси. Менеджмент*. 2016. № 6. С. 105–112.

Шкодич Юлія

Західноукраїнський національний університет
(науковий керівник: д.е.н., професор, завідувачка факультету економіки та економічної теорії ЗУНУ Козюк В.В.)

ІНВЕСТИЦІЇ В ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Як відомо, сучасний період розвитку суспільства є періодом швидкого впровадження новітніх технологій у виробництво. Розвиток економіки сьогодні і в майбутньому вимагатиме збільшення інвестицій в людський капітал, особливо в освіту на